

Világ proletárjai, egyesüljete!

ÚJ VÁRPALOTA

A Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalota városi ideiglenes intézőbizottsága és a városi tanács lapja

VII. évfolyam — 23. szám

ÁRA 30 FILLÉR

Szombat, 1957. június 8.

Csütörtöktől — csütörtökig

Ernö-bánya

Rendet, fegyelmet!

Az elmúlt csütörtökön még dícsértük a bányát, hisz a többszáz tonna lemaradást pótolták. Most fizetés után ismét súlyos a lemaradás. Csütörtökig, azaz 6-ig 590 tonna adósságot „gyűjtöttek”.

A lemaradást a bánya állapota nem indokolja. Munkahelyek vannak, csak éppen telepíteni nem tudták, mivel 70 és 100 között ingadozott az igazolatlanul hiányzók száma. A műszaknaplókat visszalapozva azonos nevekkel találkoztak az üzemvezetők elhatározták, véget vetnek a türelemnek. A visszatérő hiányzókat elbocsájtják, mert másként nem tudják a fegyelmet megszilárdítani. Türelmetlen dolog az, hogy az egész bánya becsületét lerombolják a mulasztók, amikor a frontok fejtéjesítményei még alsópadi munkahelyeken is állandoan javulnak. Az elmúlt havi 6-7 csillás átlag 8, sőt 8,8 csillára emelkedett.

A harmadok között a III-as „vívta ki az elsőseget”, ahol 206 csille a lemaradás, utána jönnek sorba az I-es és II-es harmad.

Ferenc-bánya

Meddig nézik el a nemtörődömséget?

Nem egész egy hét, mindössze négy nap, az amiről számot akarunk adni. Hacsak az élénk tárt számokat nézzük, akkor is megdöbbenünk, hisz az egyik oldalon becsületesen dolgozó munkásokat, a másikon felülően hiányzókat látunk. Négy nap alatt 294 igazolatlan mulasztás történt ennél a bányánál. Ha átlagteljesítményekkel számolunk, ez 650 tonna szemet jelent. A többiek jó munkájának tudható be, hogy valójában 6-ig 100 tonna a bánya lemaradása, amit a mai napra már ki is egyenlítették.

Mégis szólni kell róla, mert néhány hanyag ember miatt, az egész bánya kollektíváját elítélik. A bányák állapotának javítása mellett ezen a téren is tenni kellene valamit...(!?)

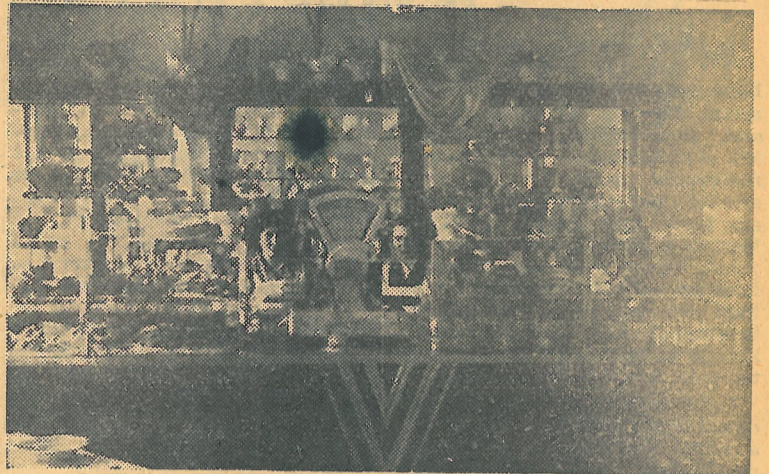
Beszálló-akna

KISZ-isták! Az ígéret szép szó...

A Beszálló-aknánál érezhető a legkevésbé az 1-i hullámvás. Havi tervükkel 6-ig 100,3 százalékon állnak. Mindössze egy nap volt lemaradásuk — mintegy 15 vagon, ezt is sikerült behozni. Hiányzó itt is volt, de a meglévő erők kellő átcsoportosításával sikerült nagyobb zökkenő nélkül azt áthidalniok. A bánya jó. Súlyt helyeznek az elővadásokra, frontelőkészítésekre, hogy felkészüljenek a KISZ-isták felhívására, illetve megfelelő munkahelyekkel ne legyen baj. Mivel a KISZ-esek felhívására válasz sehonnan nem érkezett, nem sok igyekezetet árulnak el. Sőt annyira nem, hogy egyik harmad: Szeivolt Pálék brigádja 100 százalék alatt van, a másik kettő még tartja magát, de a lendület itt sem akkora, mint az ígéret volt.

Az adott szó akkor is kötelező, ha versenytársak nem jelentkezőnek. Itt nem csak a versenyről, hanem a KISZ szervezet becsületéről is szó van. Azt pedig meg kell védeni!

A Fekete gyémántban...

Ilyen az átalakított csilléskonyha büféje.

Visszaállították a verseny becsületét...

A várpalotai üzemek közül az Aknamélyítő Vállalatnál tört meg legnehezebben a jég, a régi munkatempó visszaállítását illetően.

A május 1-i munkaverseny ezután eredményt hozott. A hónap végére már azt állapíthaták meg a vezetők, hogy majdnem minden munkaterületen elérték a régi megszokott teljesítményeket. A verseny segítette, s a győztesek magasan túlszárnyalták az októberi legjobb eredményeket is. Buzaiák, Jánosiék és Móroczék brigádja 149 százalékos ért el a régi normateljesítmény szerint. Nem sokkal rosszabb a Folytyúk és a Szűcs brigádok eredménye. Csupán 5 százalékkal kisebb. Nekik és a többiek jó munkájának köszönhető, hogy a havi terv 106 százalékra alakult májusban. Amikor a Pécsi Aknamélyítő országos felhívása — a teljesítmény emeléséért, a baleset csökkentéséért, a műszaki feltételek biztosításáért, a minőségi munkáért, — huzájuk érkezett, bátran írhatták: e veltelkedésben mi is részt kívánunk magunknak.

Május hónap arról tanúskodott, hogy nem vallanak szégyent. Igaz, hogy csak július 1-vel kezdődik a vetélkedés, de ezt a hónapot is tekintsek erőpróbnának, mert csak így bizhatnak a sikerben.

Nagyszerű eredmények születtek

Kis vállalat a bánya fatelepe mellett, Szerényen éli csendes életét, pedig jelentősége a bányaszatban nagy. Ők a mélyfúrók.

Munkájuk nem mindig könnyű. Nehéz közzel, vízzel birkozni, míg munkájukat eredmény kíséri. Most az új külfejlesztési bányánál állomásoznak a brigádok, hogy közel felszíni kutatásokkal a szénvagyonról megközelítő képet nyújtsanak.

Kissé sürgette őket a Betonút-építő Vállalat, amikor földkötő gépeikkel megjelentek Bántapusztán. Talán ennek volt köszönhető az is, hogy az ott dolgozó három kézigépnél, valamint a két mélyfúrási gépnél nagyszerű teljesítmények születtek. Gócza Sándorék 122 százalékkal, Szabó Ferencék alig valamivel kevesebb eredménnyel zárták az elmúlt hónapot, Liusz Istvánék 226, Szarka Ferenc 149 százalékos teljesítményt mutattak fel.

Az új bányához még csak a kivezető út van meg, de segítők máris ezer akadályt győztek, hogy adatokkal szolgálhassák, mit rejt magában a föld, mikor érdekes a sok földet leszedni. A kísérletezők azt mondják: szén van boven, de a külfejlesztő bányászok ne számítsanak könnyű munkára. Sok vízzel kell megküzdöniök a szénért.

Péti hírek

Nyolevann gyermekét üdültet ez évben a Péti Nitrogénművek üzemi bizottsága a dolgozók gyermekei közül a balatonszemesei gyermeküdüloben.

Kiállítás látogatást szervez az üzemi bizottság a legjobb újtók részére vasárnap. Az újtókat Ikarusz vízsi a Budapesti Ipari Vársárra.

Újtási hónap lesz a Péti Nitrogénműveknél június 20-tól július 1-ig.

20-ig. Megszervezik a műszaki tanácsadást is az újtók részére és ha valamelyik dolgozónak újítás kapcsolatos problémája lesz, arra mindenkor kaphat felvilágosítást.

E hónap 20-a körül bekapcsolják a termelésbe az újonnan készült hat gázkemencét a Péti Nitrogénművekben. Ezzel lényegesen megjavul a gázellátás és a tervteljesítés biztosítva lesz.

Száz jegy a Nemzeti-be

A várpalotai Szabadság Kultúr-otthon igazgatósága július 9-re 100 darab jegyet szerzett a Nemzeti Színházba. Ezeket a jegyeket részint az arra érdemesek jutalomképpen, részint pedig megváltás ellenében kaphatják meg a dolgozók. A felszállítás autókiszolgálással történik és a színházban Madách Imre az „Ember tragédiája” című drámáját tekinthetik meg dolgozóink.

Egy vidám vasárnap a cseri erdőben...

a színes forgatagban. Csúcsforgalom délután 4 órától estig.

A tömeg hullámozik. A leányok, fiatalasszonyok tarka szoknyái,

sőkkel találkoznak, kibérelnek egyik-másik hús fa árnyékát, hogy ott vidám történetek, társasjáték, vagy kártya mellett töltsék

pen gyerekek és felnőttek egyformán rúgják a labdát, amott erőművész akadt, sőt önkéntes tornaszabmatatókat is láttunk.

Minden korosztály megtalálható itt, habár a legkisebbek a szülők mellett néha unatkoznak, hiszen mindig felügyelet alatt lenni sem kellemes, nem beszélve arról, hogy a júniális rendezői nem gondoltak rájuk mással, mint egyetlen mézeskalács sátorral. Játék, ami őket a legjobban érdekli, nem volt. A vendéglátó kerthelyisége nekik nem adott sokat. Legfeljebb megették a husikát, a friss lángost, de nem kaptak halat, sőt még fagylatot sem.

A színpadon is akadt látnivaló. Az ökölvívó szakosztály különböző korosztályainak bemutató mérkőzéseivel nemcsak szórakozást, hanem néhány örök látogatót is szerzett „versenyeihez.” A fűvös zenekar indulókkal kedveskedett a kirándulóknak. Hiányoztak a tréfas műkedvelő csoportok és ami a férfiaknak legfontosabb — cigaretta, erről megelégedtek. (Talán a rendezők között nincsen dohányos.)

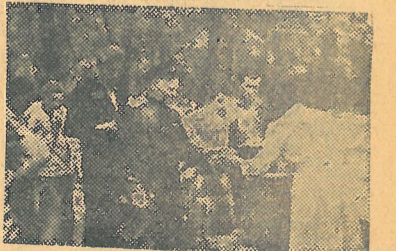
Ettől függetlenül a hangulat nem mondható rossznak, az erdő megtelt jókedvvel, vidámnággal, kacajjal, szórakozó dolgozókkal, akik ezúttal nemcsak a jó időnek, a barátságos társaságnak, hanem

elsősorban a jó, tiszta levegőnek, a természetnek örültek leginkább.

A várpalotaiak mellett megtalálhatóak voltak a szovjet harcosok feleségeikkel, akik igen megértették egymást az itt lévőekkel. Ennek kifejezői a közös autókirándulások és társas séták voltak.

Mivel a kultúrrendezvény elmaradt, a természetkedvelők kerültek főlénybe. A hosszú séták minduntalan pihenéssel végződtek, hiszen az erdő gyepe pokrócokkal telt meg. S inkább családi szórakozást nyújtott ez a júniális. Színességét hozzá a sok tarka ruha, a fellobbanó jókedv, a közelből elővarázsolt mezei csokrok nyújtottak.

Mikor a nap nyugovóra tért, a lámpák fényénél, a rádió, a lemezek dalánál még a késő esti órákig tartott a vidámság, váltakozó közönségével.

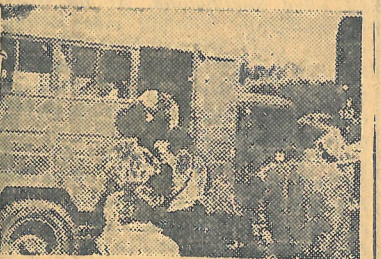
Ezt láttuk, ezt mondjuk el azoknak, akik nem voltak ott. Bizonyosággal tanuskodjanak a fenti képek.

A szeszélyes nyár mintha e napon megfedekezett volna játékos kedvéről, igazi arcát mutatta június 2-án. Már kora reggeltől melegen tűzött a nap. Végig simogatta az alvó tájat, felszártva a harmatot és úgy tűnt, mintha egy pillanatra a város határánál, itt, a cseri erdő felett egy kissé időzött volna. Megtekintette a készülődőket és biztatta őket a sikerről. Nem is volt baj a napos idővel és a közönséggel sem.

Napokkal ezelőtt hallottunk beszélni a júniálisról a városban. Mindenki úgy beszélt róla, mint amit illő megtekinteni, hiszen ez ideig minden egyes évben kellemes emlékeket hagyott maga után.

A fiatalok már délelőtt, a családtagok leginkább délután indultak útnak. Ki gyalog, ki busszal.

De nézzük csak! A kényelmes „kirándulók” kiszállnak az autó-

buszból, miután már meggyőződtek arról, hogy minden végtagjuk részben van, körsétára indulnak

mint megannyi virág, vagy talán jobban hasonlítanak a színes pillangókhöz, amint gyakran változtatják helyüket. Egyik sátorról a másikig, mindenütt nagy a forgalom. Persze, ilyen helyen előlépnek a lovagok, akik szolgáltatászen egy-egy fagyalttal, vagy sörrel kedveskednek partnereiknek. Jóformán le sem öblítették az út porát. Barátokkal, ismerő-

el napjukat. Az erdőben, — a júniális székhelyén — mindenütt szórakozó emberek, persze akad olyan is, aki az alvást választja. A tiszta levegő, a zene lágy ritmusa mély álomba ringatja és hangos horkolással válaszol a zene ütemére. Nehéz visszaadni e nagy térség minden kedvességét, mert hiszen nem mindenki egyformán csendes, ott távol a gye-